

ЗА НАУКОВО КАДРИ

Орган парткому, ректорату, комітету ЛКСМУ та профкому
Одеського державного університету ім. І. І. Мечникова

26 (725)

П'ятниця, 28 вересня 1962 р.

Ціна 2 коп.

ЩЕ ПРО СЕСІЮ

Через 2—3 місяці після сесії, а тим більш на початку нового навчального року не хочеться говорити про наслідки, підсумки, звіти... Але, на жаль, це необхідно.

Дуже добре, що в минулу сесію на геофаці було 3 відмінники на I курсі (Красеха, Ковалев, Маслова), 3 на III курсі (Клименко, Поманська, Победаш), на IV — 8 (Жданова, Карпіна, Ковальов, Лушук, Матвеева та інші), що 4 випускники — Полоса, Чухрій, Ключко, Тумаркіна — одержали дипломи з відзнакою, що в цілому результати сесії задовільні.

Але у нас не обійшлося і без боржників. Незадовільні оцінки мають на I курсі — Токарев, Винокуров, Григорянц, на II — Кірова, Козловський, Неклюкова, Левенко, Мельник та інші, на III курсі — Мовчан. Пропусків занять найбільше на II курсі. Багато пропускають студенти Тхаржевський, Мельник, Левенко, Кованда, Шагун, Козловський. Не відстали від них і третьокурники Лютенко, Петренко, Бедний, Муха та інші.

На факультеті 12 нестигаючих студентів на стаціонарі та 18 — на вечірньому відділі. Найближчим часом необхідно ліквідувати всі заборгованості. Особливу увагу слід звернути на I курс. Колектив першокурсників ще молодий, їм по-

трібно допомагати. Адже не таємниця, що низька успішність та недисциплінованість дружоккурників в значній мірі пояснюється відсутністю єдності в колективі. На курсі зовсім відсутня критика. Потрібно, щоб такого не трапилося з теперішнім першим курсом.

НАШ КОР.

Знову за навчання

Здається, зовсім недавно йшла весняна сесія з хвилюваннями, з radoцями і невдачами. I другий курс здався далеким майбутнім. Але закінчилася сесія, швидко пролетіли місяці літнього відпочинку, і ми знову, уже дружоккурники, зустрілися в університеті. Скільки радісних, дружніх привітань і поздоровлень, веселих і дотепних жартів чується звідусіль. Усі діляться враженнями, розповідають смішні історії...

Перший день нового навчального року минув. Наступили цікаві і часто нелегкі студентські будні. Багато нових предметів, нові викладачі... Та й не лише це.

По-іншому ставляться студенти до навчання, до життя курсу.

Дружно взялися за навчання студенти першої групи. Вони будуть проводити дружні колоквиуми з фізики, математики. Тут вміють не лише добре вчитися, а й цікаво провести політбесіду, добре відпочити.

Ми сподіваємося, що й інші групи підтримають наші починання і життя на нашому курсі стане цікавим і змістовним, що у нас з'являться свої чудові традиції.

ст. II курсу хіміфаку.

В березні минулого року філологічний факультет нашого університету провів другу міжвузівську наукову конференцію, присвячену вивченню творчості видатного українського поета-академіка Павла Григоровича Тичини. В цьому форумі тичиністів взяли участь вчені-літературознавці та письменники Києва, Одеси, Харкова, Дніпропетровська, Ужгорода, Запоріжжя, Вінниці та інших міст. Матеріали конференції, опубліковані в тематичному збірнику «Павло Тичина».

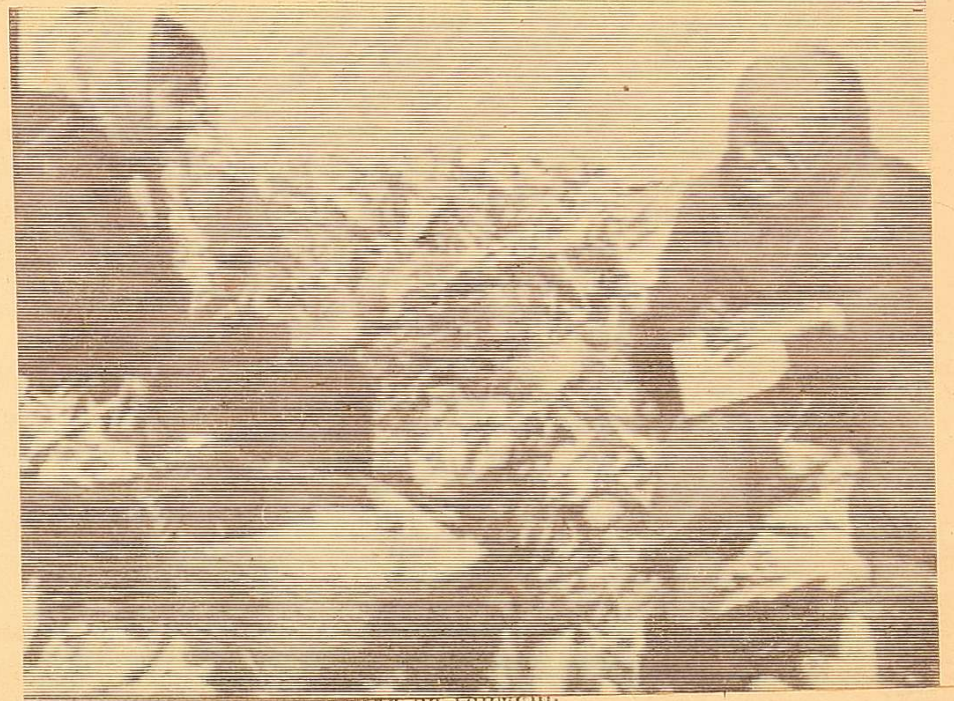
Книга «Павло Тичина», в якій опубліковано двадцять дві статті, є новим словом у вивченні творчості поета. Вона дістала високу оцінку в періодичній пресі та в публічних виступах критиків. Про неї тепло відгукнувся поет-академік, лауреат Ле-

нинської премії Максим Тадейович Рильський. В листі до автора цих рядків поет, зокрема, пише:

«Радий був одержати збірник, присвячений Тичині. Всі тут у Києві хвалять, кажуть: молодці одесити!».

Це високе визнання нашої дослідницької роботи кличе нас до нових творчих звершень. Зараз ми підготували збірник про творчість Михайла Стельмаха і віримо, що й він буде прихильно зустрінутий нашими читачами. В березні ж наступного року ми проведемо конференцію, присвячену вивченню творчості поета Андрія Малишка. Вона повинна буде закріпити наші студії з проблем української радянської літератури.

Доцент І. ДУЗЬ,
декан філологічного факультету.

Наша кореспондентка на гарячому.

Фото А. Станчева.

(Продовження. Поч. в № 25)

Недалеко від Кремля, в тісному Лаврушинському провулку стоїть невисокий будинок — Державна Третьяковська галерея. Збудована вона в 1901—1902 роках за проектом художника В. Васнецова в характерному для Росії казковому стилі. Фасад прикрашений старовинним гербом міста — зображенням Георгія-Победоносця, який вбиває списом змію. По обидва боки від герба напис: «Московская городская художественная галерея имени Павла Михайловича и Сергея Михайловича Третьяковых. Основана П. М. Третьяковым в 1856 году и передана им в дар Москве в 1892 году совместно с завещанием С. М. Третьякова».

Вражають і картини О. Іванова, і зал Репіна, і картини Левітана, і полотна Куїнджі, і скульптура Шадра, Мухоміної, Антокольського, Коненкова. Все зібране тут говорить про величезну майстерність і геніальність російських людей, про високі завдання, які стоять перед нашим мистецтвом — служіння людям, служіння щастю і миру. І це підкреслює символічна бронзова скульптура Вучетича «Перекуем мечи на орала», яка стоїть біля входу в Третьяковку.

Побували ми і в Пушкінському музеї, де зібрані величезні колекції західноєвропейського живопису, скульптури, і в наймолодшому музеї Москви, який відкрився лише в травні цього року, — це музей Маркса і Енгельса. Ми навіть були на стадіоні «Динамо» і завзято боліли за Одеську футбольну команду СКА, яка зустрічалася з динамівцями Москви. Правда, не-

Філологи-першокурсники.

Фото А. Станчева.

ОДЕСА—МОСКВА—ЛЕНІНГРАД—ОДЕСА

зважаючи на нашу моральну підтримку, одесити все-таки програли.

Багато хто з нас побував у круговій панорамі на ВДНГ, в кіно-театрі «Росія», відомому багатством своєю новітньою архітектурою. У Великому театрі ми дивилися балет Чайковського «Спляча красуня» у виконанні балетної трупі Ленінградського театру опери та балету ім. С. М. Кірова, а в драматичному театрі ім. Євг. Вахтангова подивилися виставу «Ідіот».

В бібліотеку ім. В. І. Леніна ми потрапили саме тоді, коли вона відзначала своє 100-річчя. У вестибюлі бібліотеки виставка, присвячена цій знаменній даті, яка роз-

повідає про історію створення та існування бібліотеки.

З екскурсією проходимо по кабінетах, читальних залах, нас проводять до книгосховища. Довжина полиць книгосховища — більше 120 км. У фондах бібліотеки знаходиться 22 мільйони томів книг. Щоденно до фондів бібліотеки надходять газети і журнали країн світу на 160 мовах.

Ясного, сонячного дня ми приїхали на Ленінські гори. Для нас організували екскурсію по університету, ми побували в аудиторіях, актових залах, жилих кімнатах, піднялися у ліфті на 28 поверх і звідти милувалися панорамою Москви.

Мандрівки по Москві продовжуються. Дуже цікавою, особливо для нас, істориків, була зустріч з провідними вченими — істориками Кимом, Зиміним, Фадеевим та іншими в Інституті історії Академії Наук СРСР. Вчені розповіли про роботу інституту, про мету й завдання, які стоять зараз перед істориками.

...Вечір. Ленінградський вокзал. Ми їдемо в Ленінград!..

***

Як зустріне нас Ленінград? Дощем? Туманами? Ми багато чули про вередливу ленінградську пого-

ду, але на наше щастя вона порадувала нас теплими сонячними днями (за винятком першого), прекрасними вечорами, ніжним світлосірим, а в місячні ночі сріблястим небом.

Петропавлівська фортеця... Прагнучи підкреслити велич і могутність нової столиці, Петро I вимагав, щоб собор Петра і Павла був вищий за дзвіницю Івана Великого, висота якої — 79,5 м. Майстри задовольнили його вимогу. Шпиль собору підноситься над землею на 122 м. Це найвища будова в Ленінграді.

В казематах фортеці томився революціонер-демократ О. М. Радішев. В липневу ніч 1826 року тут були страчені керівники декабристського руху: К. Рилев, П. Пестель, П. Каховський, М. Бестужев-Рюмін, С. Муравйов-Апостол.

В одній із камер написав роман «Что делать?» М. Г. Чернишевський. В камері № 47 доживав останні хвилини перед стратою Олександр Ульянов, а в камері № 39 пробув 31 день Горький.

...Повільно бредемо Літнім садом, милуємося прекрасними мармуровими статуями, стоїмо біля будничка Петра I, який, на жаль, закритий, фотографуємося біля пам'ятника Крилову і залишаємо парк.

Балтійський вокзал. Електричка. Місто Пушкін. Ліцей... Нас чекає невдача. Музей закритий. Йдемо в Ліцейський сад, розглядаємо палац Катерини — загородню резиденцію російських царів. Кропівка і самовіддана праця реставраторів повертає до життя палац.

(Закінчення на 3 стор.).

Виробнича практика студентів-ботаніків у 1962 році була спрямована головним чином на дослідницьку роботу в установах та на виробництві, де проходила практика.

Основною базою був ботанічний сад нашого університету, а також інститут ботаніки АН УРСР, Тростянецький дендропарк, Львівський ботсад, Одеська гідробіологічна станція АН УРСР.

Першу частину практики всі студенти за планом проходили в ботанічному саду університету. Вони досконало вивчили деревну флору, різні колекції ботанічного саду, дослідили наслідки акліматизації різних груп корисних рослин, практично освоїли методику геоботанічних польових досліджень, фенологічних та інших. Кожний студент

ВИРОБНИЧА ПРАКТИКА

мав змогу підготувати себе до екскурсійної роботи. Вони самостійно проводили екскурсії для учнів, любителів природи.

Частина студентів (Щербина, Селіонова та інші) працювали фенологами та екскурсоводами при відділі флори та рослинності ботсаду.

Студенти Л. Гирикоза, Т. Погребняк, Т. Пілуй, А. Кагур брали участь в експедиції кафедри ботаніки в Тендрівську та Ягорлицьку затоки та на лимани північно-західного Причорномор'я. Л. Гирикоза, працюючи над госпдогвірною тематикою кафедри ботаніки, виїздила в район філофорових полів на тральниках агарового заводу. Студенти Юркова та Погребняк проходили виробничу практику

у відділі альгології Інституту ботаніки АН УРСР (Київ), де найкраще поставлена розробка нових методів культивування одноклітинних водоростей, що тепер дуже злободенно. Студентка Н. Данильченко, вивчаючи досвід інтродукції та акліматизації деревних порід в Тростянецькому дендропарку, працювала по інвентаризації флори його та екскурсоводом. Студентка Пустоварова працювала у Львівському ботсаду над інтродукцією екзотів деревних рослин в степові райони України.

Друга частина практики проходила в Центральній генетичній лабораторії ім. І. В. Мічуріна (м. Мічуринськ), де студенти вивчали мічуринські методи акліматизації деревних рослин. По дорозі з Мічуринська, в Москві, студенти ознайомилися з рослинними багатствами московських ботанічних садів, з наслідками роботи установ, які були учасниками Всесоюзної виставки передового досвіду народного господарства; над проблемою акліматизації рослин.

НАУКОВИЙ студентський гурток зоології хребетних дійсно можна назвати одним із кращих на факультеті. Справа не лише в тому, що в його роботі беруть участь багато студентів, не в тому, що засідання гуртка проводяться вчасно.

Тут читаються і обговорюються перші наукові роботи студентів-зоологів, що сприяє розвитку їх наукових здібностей. Беручи участь в роботі гуртка, вони набувають різносторонніх знань і вчать застосовувати їх на практиці, не чекаючи закінчення університету.

На засіданнях гуртка його члени слухають повідомлення про результати спостережень студентів, регулярно проводять огляди нових досягнень з окремих галузей зоології (іхтіології, орнітології, терніології), роблять доповіді з історії розвитку зоології, про видатних вчених-зоологів. Активну участь в роботі гуртка беруть також і старші товариші: керівник гуртка проф. І. І. Пузанов, доцент Ф. С. Замборш, доцент Л. Ф. Назаренко; вони роблять цікаві доповіді і роз-

відки, спрямовують діяльність студентів у потрібному напрямку.

Майже кожної неділі проводяться поїздки членів гуртка за місто: на приодеські лимани, на Дніпро, в Молдавію чи взагалі на окраїни Одеси.

Члени гуртка беруть активну участь в експедиціях, які організуються факультетом, де допомагають вирішувати актуальні наукові завдання, зв'язані з народно-господарською практикою. Для ознайомлення широкого кола студентів (особливо молодших курсів) з роботою гуртка регулярно випускається «Зоологічний бюлетень», в якому знаходять відображення і матеріали засідань, і огляди літератури, і життя природи. Гурток зоології хребетних є активним учасником НСТ факультету, допомагає випустити «Вісник НСТ».

Діяльність гуртка привертає увагу багатьох студентів факультету.

Голова НСТ біофаку, ст. IV курсу Б. ЛЕБЕДЄВ.

Принципова розмова

Підсумки роботи парторганізації та деканату біофаку в проведенні учбової та виховної роботи в 1961/62 навчальному році і завдання для поліпшення учбової та виховної роботи в 1962—63 навчальному році стали предметом обговорення партійних зборів, серйозної та принципової розмови.

Як головний доповідач, декан факультету Г. В. Ткаченко, так і виступаючи тт. М. П. Савчук, І. І. Пузанов, І. І. Погребняк, О. О. Титаренко, Л. О. Рябова, І. М. Сагайдак, Кулешов та інші відзначили, що в роботі парторганізації та деканату помітні значні зрушення. В центрі їх уваги стояли питання учбової роботи, дисципліни, успішності, підвищення свідомості студентів.

Комсомольська організація на чолі з Кулешовим підвищила вимоги з постійної багата працюючими студентами. Постійну допомогу подавало комсомольцям партбюро.

Значно краще, на вищому рівні, проводились політінформації в групах. Студенти зустрічалися з передовиками виробництва, з Героями Праці та Героями Радянського Союзу.

Студенти на лекціях та семінарах, а співробітники факультету — в гуртках та на семінарах вивчали матеріали історичного XXII з'їзду КПКР. Успішність студентів у минулому році значно вища, ніж у позаминулі роки, зросла кількість відмінників. Особливо висока успішність у випускників. Високо оцінені дипломні роботи наших випускників. Деякі студенти, як наприклад, т. Варбанець, захищали свої роботи іноземною мовою. Загальна успішність по факультету — 92,3%. Успішність студентів, які прийшли до нас з виробництва — 94,6%. Незважаючи на труднощі, викликані слабким знанням мови, успішність в'єтнамських студентів — 92,4%. Стопроцентна успішність у комуністів. Найкращі справи у студентів II-го курсу (комсорг — комуніст Урсулов).

На факультеті працювало 8 наукових гуртків, які об'єднали навколо себе біля 300 чоловік. Це сприяло поглибленню знань, виробленню навичок наукової роботи.

На зборах було вказано і на ряд недоліків, які мали місце в роботі парторганізації та деканату. Справедливо зауважувалося на зборах, що робота профорганізації зводиться в основному до збирання

членських внесків та надання матеріальної допомоги.

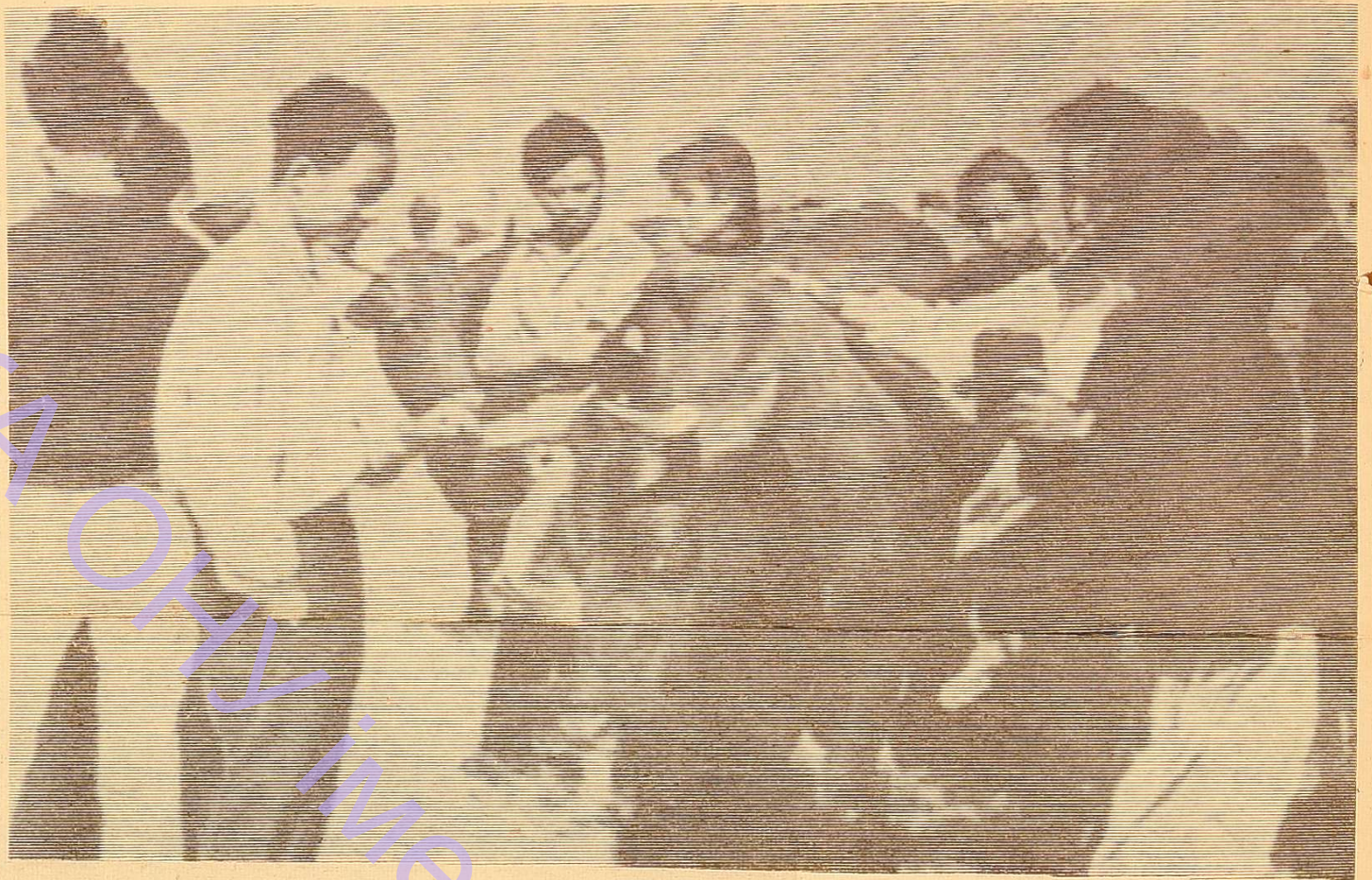
У нас є ще студенти, які мають заборгованість з 3-х предметів (Євтеєва, Синиця, Монозов), у деяких студентів є заборгованість з одного або двох предметів.

Про недостатню виховну роботу партійної, комсомольської та профспілкової організації свідчить хуліганська поведінка окремих студентів (Стратієвського, Дулицького, Клокова, Пастерначка та інших).

В цьому році на факультет прибуло нове поповнення. На перший курс прийнято 65 чол. Серед них 7 комуністів, 5 із них склали вступні іспити на п'ятірки. Зараз першкурсники працюють на збиранні сільськогосподарських культур в колгоспі «Родина», Іванівського району. Уже перші дні праці показали, що колектив першкурсників добросовісно ставляться до праці.

Глибоко проаналізувавши і обговоривши роботу факультету, партійні збори прийняли ряд конкретних рішень з метою поліпшення учбової і виховної роботи на 1962/63 учбовий рік.

П. СТОЛЯР.

В'єтнамські студенти в НДІ товариства «Асканія Нова».

В ДРУЖНІЙ СТУДЕНТСЬКІЙ СІМ'І

На біологічному факультеті з 1960—61 учбового року навчається 27 студентів із ДРВ. Партбюро і деканат багато уваги приділяють в'єтнамським студентам.

По партійній лінії протягом двох років відповідає за роботу з в'єтнамськими студентами член партбюро доц. П. І. Дмитрашко. Крім того, прикріплюється ще один викладач, який читає лекції на курсі, де вчаться в'єтнамські студенти (в 1961 р. була прикріплена доц. М. В. Домбровська, а в 1962 році — доц. Л. А. Шапошнікова).

Доц. П. І. Дмитрашко велику увагу приділяє організації вивчення російської мови. Внаслідок неодноразових обговорень цього питання на факультеті, в парткомі, на кафедрі російської мови, застосування різноманітних методів вивчення нині більшість студентів оволоділо російською мовою, вільно конспектують і читають книги. Велику допомогу подають в'єтнамським студентам викладачі біологічного та інших факультетів, які читають на I курсі. Вони організують спеціальні вечірні додаткові консультації, допомагають під час лабораторних і практичних занять, при підготовці до семінарів, колоквиумів, забезпечують їх підручниками, навчальними посібниками, програмами і т. п.

В'єтнамським студентам постійно допомагали студенти курсу, а також ті, хто жив з ними в гуртожитку.

В'єтнамські студенти — допитливі і працюючі. Вони дуже наполегливі в навчанні. Це дало їм можливість успішно скласти всі екзамені і одержати більше 80 процентів відмінних і добрих оцінок. Нгуен Ван Хунг, Чан Тхі Ту Нга, Хоанг Дин Т'ен, Май Тан Чінь — відмінники навчання.

Проводячи політико-виховну роботу на I, II курсах, агітатори залучають і в'єтнамських студентів до активної участі в проведенні політінформацій. Вони виступають з доповідями і повідомленнями про свою Батьківщину, про

боротьбу в'єтнамського народу за своє визволення. Була навіть організована спеціальна вікторина, присвячена боротьбі в'єтнамського народу.

В'єтнамські студенти беруть участь в самообслуговуванні в гуртожитку та на факультеті, разом з нашими студентами працюють на недільниках, з власної ініціативи працювали минулого року в колгоспі.

Во Ші Хань, Чан Тхі Ту Нга, Фам Ба Фонг, Май Тхі Чінь, Вен Тхі Тань, Нго Дин Бао, Ле Са, Тхай Тхань Нам та інші беруть активну участь в громадському житті факультету, в спортивній роботі.

Партбюро, деканат і профком особливо піклуються про здоров'я студентів. По мірі необхідності в'єтнамські студенти в першу чергу забезпечуються путівками в санаторій (Нгуен Тхі Кім Хоа, Во Ші Хань, Тхай Тхань Нам, Май Тхі Чінь, Фам Чонг Ань), в будинки відпочинку (Чан В'ет Лан, Ле Са, Чан Тхі Ту та інші). Інші відпочивали під час літніх канікул в спортивно-оздоровчому таборі ОДУ.

Для в'єтнамських студентів часто організуються екскурсії. Так, влітку 1961 року під керівництвом доц. Л. А. Шапошнікової була організована екскурсія по Кримсько-Кавказькому узбережжю, в 1962 році під керівництвом доцента З. М. Волі і П. І. Дмитрашко — в заповідник і науково-дослідний інститут тваринництва «Асканія Нова». Крім цього, проводились екскурсії на заводи, в науково-дослідні інститути м. Одеси, колективні відвідування вистав у театрах, а також екскурсії по історичних місцях Одеси.

Влітку цього року була організована зустріч в'єтнамських і радянських студентів і професорсько-викладацького складу з делегатами ДВР на Всесвітній конгресі міру.

Доценти П. І. ДМИТРАШКО, Л. А. ШАПОШНИКОВА.

Вісті з бригади „Ух“

Кукурудзи багато і очищати її, звичайно, нелегко. Кожний повинен очистити по 5 центнерів за день. 5 центнерів!.. Навіть подумати страшно. А норму виконати потрібно, інакше відстанемо від бригади «Ах!», з якою ми змагаємося.

Наша бригада «Ух!» знаходиться в селі Новаково Іванівського району. Небо тут дуже синє і чисте-чисте. В Одесі такого не побачиш. Працюємо ми на горбі, а наше і сусіднє село — у вибалку. Здалеку вони здаються іграшковими. А на горизонті — лісосмуги. Куди не глянеш — бачиш і відчуваєш, як багато зробили тут люди. А який гарний тут захід сонця! Хмарки стають ніжнорозжевими, золотистими. Зі сходу піднімається місяць, наступає вечір. Місяць світить так яскраво, що навіть не помічаєш нестачі електрики. Вечорами можна відвідувати своїх товаришів, не боячись, що зіб'єшся з дороги. А до наших товаришів ми навідуємося часто. За 3 км. від нашого села знаходиться село Джугастрове. Там працює бригада «Ах!». За кілометр від нас працює бригада «Ох!». А за півтора кілометра розкинувся колосистий мільйонер ім. ХХІ з'їзду КПРС, в якому головує відомий всієї країни Макар Онисимович Посмітний. Ми і в цьому колгоспі побували, побачили чимало цікавого.

Працюємо ми дружно. Правда, в перший день ми не виконали норми. Однак це з незвички. Тепер з нормою ми справляємося, а де-хто навіть перевиконує. Дуже болять руки. Але це нас не зупиняє. Руки звикнуть до праці, біль мине, а норма буде. Адже ми студенти і навіть в пісні співаємося.

...ми всі студенти, а это слово что-нибудь да значит,
И даже в трудные моменты
Студент не хнычет и не плачет, а поет.

С. ІВАНОВА,
філфак, І російський

с. Новаково.

Запам'ятається назавжди

П'яний запах широкого степу, шелест сухого кукурудзяного листа, високе синє-синє небо і чудовий, бадьорий настрій. Ось що нам вмиль згадається, коли запитують нас про приїзду про наше життя в колгоспі. А після цієї самої першої задовольності пройду перед нашими очима дні, які здружили наш великий колектив, дні веселих пісень і радісної праці.

Згадається перший лист до друзів з бригади № 3, в якому ми взяли зобов'язання перевиконувати денне завдання на 100 кг і викликали їх на змагання, як в перші дні напружено намагалися не витрачати жодної хвилини марно, і велика втіха в кінці дня, коли норма була виконана в середньому на 140 кг кожним членом бригади.

Я не знаю, що ще ми зможемо згадати. Адже у нас ще багато днів у колгоспі попереду. Навпевне запам'ятається концерт художньої самодіяльності для колгоспників, який ми зараз з захопленням готуємо, і багато-багато добрих справ, багато теплих вдячних слів колгоспників, які ми за ці короткі дні не раз чули і сподіваємось почувати.

А найбільше, мабуть, запам'ятається оце відчуття безмежного простору рідної землі, п'яний запах трав, таємний шелест кукурудзяного листа і свідомість того, що ти, твої молоді руки здатні робити корисне, потрібне державі діло.

Філолог Надія Сиротюк щодня перевиконує норму.

Фото А. Станчева.

Л А Н А Х

Математики і кукурудза

На відміну від попередніх років в цьому році кукурудзу в основному збирає комбайн. В усякому разі лише в одному колгоспі із семи, де працюють студенти мехмату, її ламають вручну. В інших — лише очищують. Більше того, в деяких колгоспах працюють комбайни, які самі очищують кукурудзяні початки і одразу з-під комбайна виходить уже зерно. Обслуговують такі комбайни наші студенти (див. фото справа).

Але, звичайно, наші студенти в основному очищують кукурудзу вручну. Денна норма — 8 центнерів на чоловіка. Працюють усі дружно і весело, і норма здається їм невеликою.

Дівчата з 2-ої групи, яких ви бачите на фото внизу: Дудка, Полторацька, Ширманова, Шевчук, Жидейко, Кудлаєнко, Кушнір та Єршова, вирішили виконати норму достроково. Кожного дня вони починають працювати на годину раніше і працюють на повну силу.

Л. НАГУРНА,
П. БАШКАРЬОВ.

Віра в свої сили, велика дружба, радість праці — ось те головне, чим збагатиться наш колектив під час цієї корисної і веселої поїздки.

Г. МОГИЛЬНИЦЬКА,
ст. І курсу філологічного факультету.

с. Джугастрове.

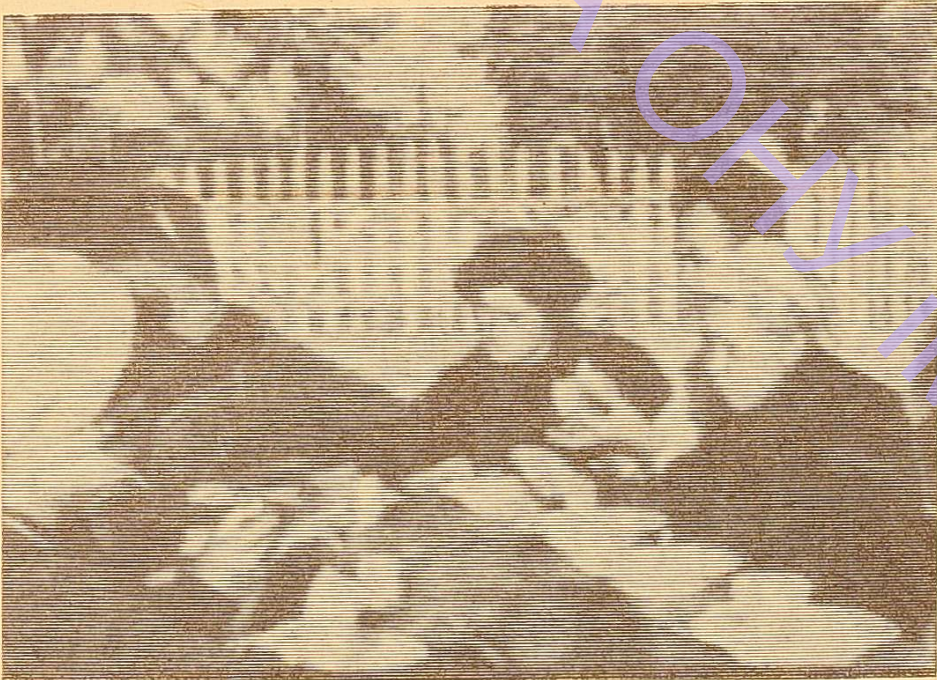

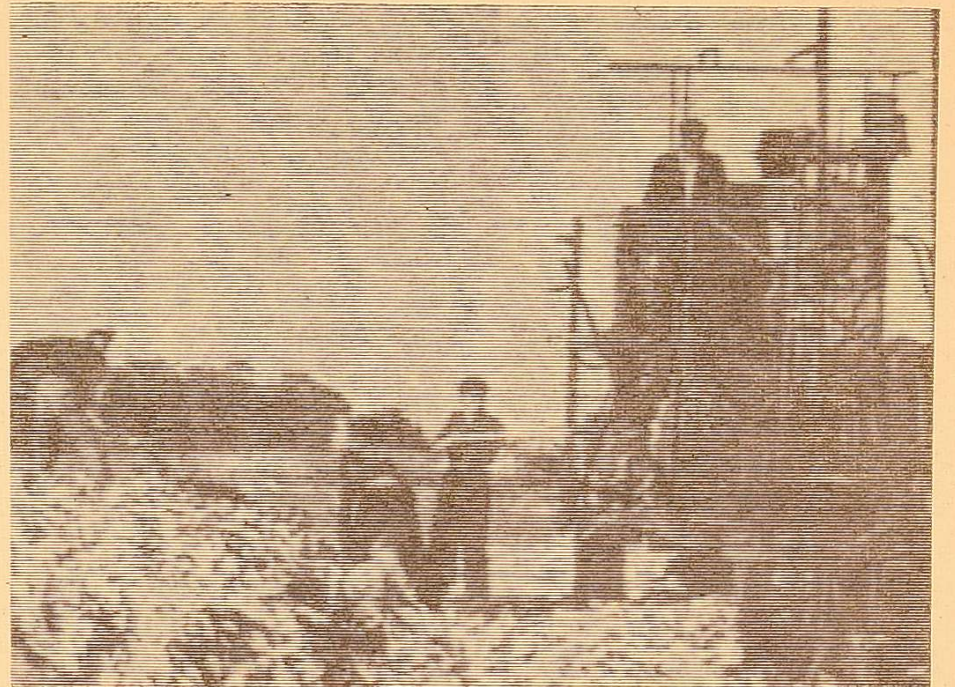
Фото П. Башкарьова.

ДОШКА ПОШАНИ

Рішенням партійного комітету ОДУ на Дошку Пошани заносяться:

1. Студенти першого курсу французького відділу факультету іноземних мов А. Мостова та Л. Паламарчук за щоденне перевиконання норми.

2. Студенти 4 групи першого курсу фізфаку Андрелука, Михайлюк, Оліфіренко, Ягодка за передові показники в праці.

У „ФРАНЦУЗІВ“

Близько полудня ми прийшли на тік, де працювали студенти французького відділу факультету іноземних мов. Всі вони сиділи навколо великої купи кукурудзи і перебирали її. Поряд височіли ще більші купи уже перебраної. Однак виявилось, що частину кукурудзи, перебраної руками студентів, уже відвезли на завод по переробці гібридного насіння кукурудзи.

— Яка норма у вас, дівчата? — запитуюмо.

— Вісімсот кілограмів, — почули у відповідь.

— Ну і як, виконуете?

— Виконуємо!..

Вони не лише виконують, а й перевиконують норми. Заклик філологів позбавив роботу студентів французького відділу.

— Чим ми гірші? — говорили вони, і вирішили перегнати філологів.

Не 8 центнерів, а по 1 тонні на чоловіка — ось їх показники. Особливо сумлінно працюють Саша Мостова, Ліда Паламарчук, Люба Хорис, Олег Пручковський та інші.

Робота забирає багато сил, з не-

звички важко, але студенти вміють і відпочивати: уже прослухали доповідь про міжнародне становище, готують вечір художньої самодіяльності.

І ми не сумніваємося, що при бажанні в змаганні з філфаківцями «французи» не відстануть.

В. ЛІОНСЬКИЙ.

Допомога колгоспу

Ми, першокурсники філфаку, прийшли в с. Люботаївку, щоб допомогти колгоспу в збиранні врожаю.

11 вересня ми розпочали свою працю в колгоспі. Всіх студентів було поділено на 3 ланки. Встановили норму на кожного студента. І, незважаючи на це, все рівно в перший день ми працювали погано, неорганізовано. На другий день ми скликали термінові збори, поговорили, вияснили причини поганої праці, розробили план їх ліквідації. Зараз наша група працює дружно злагоджено. Норми перевиконуємо. Ми вирішили підготувати для колгоспників концерт і щовечора після роботи йдемо до сільського клубу, готуємося до концерту. Щоденно перевиконуємо норми ланка, що працює під керівництвом В. Толстоюка. Сумлінно працюють Оля Христофорова, Валя Міщенко, Яків Шпанко, Петро Доценко, Клава Білошницька, Надія Гомелюк та інші. Коли б називати всіх, то довелось б назвати прізвища всієї групи.

Справжніми майстрами своєї справи виявилися наші куховарки Лена Германівська та Галя Осипова. Кожного дня вони готують і приносять нам на тік смачні обіди.

Настрій у нас бадьорий, бойовничий. Нам хочеться якнайшвидше виконати норму і повернутися до Одеси, щоб продовжити перерване навчання і якнайшвидше скласти свою першу в університеті екзаменаційну сесію.

Ольга БУТЬКО,
І курс філфаку.

ОДЕСА—МОСКВА—ЛЕНІНГРАД—ОДЕСА

(Початок на 1 стор.).

В роки війни фашисти перетворили його в казарми, а на нижньому поверсі містилися навіть конюшні. Вони зробили все, щоб навкі поховати в руїнах цей величний пам'ятник російської культури. Поки що реставровано 7 кімнат. Але недалеко той час, коли оживе весь палац.

Описати Ленінград дуже важко. Невистачає слів, часу, місяця в газеті. Але не розповісти про Петергоф не можна. Хоч розповідати про цю країну чудес, палаців і фонтанів не можна. Тут треба побувати, побачити це все, щоб відчувати всю велич і красу.

Ось нашу увагу привернуло невисоке деревце, схоже на дубок, але неначе металеве. Мовчки розглядаємо і раптом... з-під кожного листочка забила вода. З несподіванки навіть розгублюєшся. Виявляється, таких царських забав тут немало. Повертаємося назад на катері.

Кожний день приносить нам щось нове. З ранку до пізнього вечора ми на ногах. Хочеться побачити все. Ми побували в Російському музеї (бувний Михайлівський палац), де зберігаються подолна Левицького, Федотова, Брюллова, Рєпіна, Сурікова, Серова, скульптури Шубіна, Антокільського, Растреллі.

Побували в Ісакіївському, Казанському соборах, зробили ряд екскурсій по Ленінграді, ознайомились з багатьма історичними пам'ятниками і місцями, зв'язаними з життям і творчістю В. І. Леніна. Ермітаж... Тут зберігаються пам'ятники культури і мистецтва майже всіх народів. Прославлена антична скульптура, вироби російських майстрів, картини Леонардо да Вінчі та Рубенса, Рафаеля і Рембрандта, Веласкеса і Ван-Дейка. Тут кожен зал — пам'ятник. Лише кілька музеїв світу можуть зрівнятися з колекціями Ермітажу по цінностях, багатству і різноманітності.

Останніми залишаємо Ленінград Ізвєков і я. Білету взяли на понеділок, а неділю вирішили провести в Розливі. Ми побували в музеї В. І. Леніна, невеличкому рубленому будиночку. В цьому будиночку у робітника Сестрорєцького заводу Емельянова Володимир Іллєч переховувався від переслідвань шпиків. Працював Ленін на горіщі. Крізь прочинені дверцята видно стіл і стілець — ось і всі меблі «робочого кабінету» вождя. Був тут він недовго. Емельянов переправив його через Розлив, і Ленін ще довго переховувався в курні. Тепер на місці куреня поставлено пам'ятник В. І. Леніну.

Задоволені цією цікавою поїзкою, повертаємося в Ленінград, щоб ще і ще пройти вулицями та садиками міста, посидіти біля пам'ятника Петру І, попрощатися з містом, яке носить ім'я великого Леніна.

„ЗА НАУКОВІ КАДРИ“

О. СЕМЕРІН.

СТОР. 3. 28 ВЕРЕСНЯ 1962 р.

